Simulacija sistema i dizajn programa

Slajdovi za predmet Osnove programiranja

Katedra za informatiku, Fakultet tehničkih nauka, Novi Sad

2020.

Ciljevi

- potencijalne primene simulacije kao sredstva za rešavanje realnih problema
- pseudoslučajni brojevi i njihova primena u Monte Carlo simulacijama
- primena top-down i spiralnih tehnika u pisanju složenih programa
- jedinično testiranje i otkrivanje grešaka u složenim programima

Simuliranje racquetballa

- simulacijom modelujemo realne procese
- na taj način možemo dobiti informacije koje bismo teško dobili na drugačiji način
- primene simulacije: vremenska prognoza, dizajn letelica, specijalni filmski efekti, itd.

Problem koji simuliramo

- Žika često igra racquetball sa protivnicima koji su malo bolji od njega
- Žika obično gubi mečeve!
- zar ne bi igrači koji su malo bolji trebali da pobeđuju malo češće?
- simulacijom možemo ustanoviti da li male razlike u sposobnostima uzrokuju velike razlike u rezultatima

Analiza i specifikacija

- racquetball igraju 2 igrača na terenu unutar 4 zida
- jedan igrač počinje igru servisom
- igrači se smenjuju udarajući lopticu reketom reli
- reli se završava kada prvi igrač ne uspe da vrati lopticu u igru

Analiza i specifikacija 2

- ako je pogrešio igrač koji je servirao, servis preuzima drugi igrač
- ako je pogrešio igrač koji nije servirao, igrač koji je servirao dobija poen
- igrači mogu osvajati poene samo na svoj servis!
- prvi igrač koji osvoji 15 poena je pobednik

Analiza i specifikacija 3

- u našoj simulaciji sposobnost igrača se izražava kao verovatnoća da će igrač osvojiti reli na svoj servis
- primer: igrač sa verovatnoćom 0.6 će osvojiti 60% relija na svoj servis
- program će omogućiti unos verovatnoće za oba igrača i zatim simulirati više partija
- na kraju će ispisati rezultate simulacije

Ulazni podaci

- verovatnoće osvajanja poena za igrače A i B;
- broj partija koje će odigrati A i B

Izlazni podaci

- broj odigranih partija
- broj pobeda i procenat pobeda za igrače A i B

Napomene

- pretpostavljamo da su svi ulazni podaci ispravne numeričke vrednosti
- u svakoj simuliranoj partiji igrač A počinje prvi

- kada kažemo da igrač A pobeđuje u 50% relija, to ne znači da pobeđuje fiksno svaki drugi put
- više liči na bacanje novčića
- u proseku, u pola slučajeva će pasti glava, a u drugih pola će pasti pismo
- rezultat jednog bacanja novčića ne utiče na sledeće bacanje
- može se desiti da 5 puta uzastopno padne glava

- veliki broj simulacija dovešće do toga da se događaji pojavljuju sa određenom verovatnoćom
- simulacije zasnovane na verovatnoći zovu se Monte Carlo simulacije

Slučajni i pseudoslučajni brojevi

- niz slučajnih brojeva: ne može se ustanoviti pravilo za određivanje narednog broja na osnovu prethodnog
- pseudoslučajni brojevi su nastali na osnovu preciznog pravila, ali čoveku izgledaju kao slučajni brojevi
- program chaos.py sa prvih predavanja: brojevi izgledaju nasumični, iako su izračunati po preciznoj formuli

```
int getRandomNumber()
{
    return 4; // chosen by fair dice roll.
    // guaranteed to be random.
}
```

Generisanje pseudoslučajnih brojeva

- generator pseudoslučajnih brojeva funkcioniše na sličan način
- počinje od inicijalne (seed) vrednosti
- na osnovu nje se izračuna "slučajan" broj
- kada se zatraži novi broj, prethodni broj se koristi u izračunavanju

Generisanje pseudoslučajnih brojeva 2

- niz brojeva izgleda nasumično
- ako pokrenemo generator sa istim seed-om dobićemo isti niz "slučajnih" brojeva
- Python ima modul koji sadrži više funkcija za rad sa pseudoslučajnim brojevima
- ove funkcije izračunavaju seed na osnovu sistemskog datuma i vremena
- svaki put kada se pokrene, funkcija proizvodi različit niz brojeva

Funkcija randrange

- funkcija randrange vraća pseudoslučajan int iz datog opsega
- sintaksa je slična funkciji range
- randrange(1, 6)vraća "slučajno" izabran broj iz [1,2,3,4,5]
- randrange(5, 105, 5)vraća "slučajno" izabran broj iz [5,10,15,20,...,100]
- gornja granica za randrange ne ulazi u moguće vrednosti

• svaki poziv randrange proizvodi jedan pseudoslučajan int

```
>>> from random import randrange
>>> randrange(1,6)
5
>>> randrange(1,6)
>>> randrange(1.6)
>>> randrange(1,6)
5
>>> randrange(1,6)
5
>>> randrange(1,6)
>>> randrange(1,6)
4
```

Funkcija randrange 3

- desilo se da se broj 5 pojavi više puta
- na velikom broju pokušaja dobićemo uniformnu raspodelu
- tj. sve vrednosti će se pojaviti otprilike jednak broj puta

Funkcija random

- funkcija random vraća pseudoslučajne float brojeve
- random nema parametre
- ullet uvek vraća broj iz opsega [0,1)

Funkcija random 2

```
>>> from random import random
>>> random()
0.79432800912898816
>>> random()
0.00049858619405451776
>>> random()
0.1341231400816878
>>> random()
0.98724554535361653
>>> random()
0.21429424175032197
>>> random()
0.23903583712127141
>>> random()
0.72918328843408919
```

random i racquetball

- simulacija racquetball partije koristi funkciju random
- ako je verovatnoća osvajanja poena za igrača 70% odnosno 0.7

```
if <igrač dobije na svoj servis>:
    score = score + 1
```

• treba nam izraz koji vraća True u 70% slučajeva

random i racquetball $_2$

- recimo da generišemo broj iz [0,1)
- 70% tog intervala se nalazi levo od tačke 0.7
- u 70% slučajeva broj će biti manji od 0.7
- u preostalih 30% slučajeva će biti ≥ 0.7
- ullet = ide na gornji kraj intervala jer generator može da proizvede 0 ali ne i 1

random i racquetball $_3$

- ako prob predstavlja verovatnoću za igrača
- uslov random() < prob će biti zadovoljen sa traženom verovatnoćom

```
if random() < prob:
    score = score + 1</pre>
```

Top-down dizajn

- top-down dizajn predstavlja način za rešavanje problema
- složen problem se predstavi kao kombinacija jednostavnijih, manjih problema
- ovaj princip ponavljamo dok ne dođemo do problema koji su trivijalni za rešavanje
- rešenja malih problema zajedno čine rešenje velikog problema

Šablon ulaz-obrada-izlaz

- programi često koriste šablon ulaz-obrada-izlaz
- algoritam za simulaciju racquetball-a:

```
ispiši uvodni tekst
unesi podatke: probA, probB, n
simuliraj n partija korišćenjem probA i probB
ispiši rezultate simulacije
```

Top-down dizajn

- da li je ovo rešenje suviše apstraktno?
- sve što ne umemo da napravimo ignorisaćemo na trenutak
- pretpostavimo da su sve komponente koje nam trebaju da implementiramo algoritam već napravljene
- naš zadatak je tada jednostavan

Prvi korak

- prvo ispisujemo uvodni tekst
- ovo je lako, i nećemo da gubimo vreme na to

```
printIntro()
```

pretpostavljamo da postoji funkcija printlntro() koja radi baš ono što nam treba!

Drugi korak

- u drugom koraku unosimo podatke
- i ovo je lako
- recimo da postoji funkcija getInputs napravljena za ovaj zadatak

```
printIntro()
probA, probB, n = getInputs()
```

Treći korak

- treći korak je simulacija n partija
- recimo da postoji funkcija simGames za ovaj zadatak
- koji ulazni podaci su njoj potrebni?
 - probA, probB, n
- koje rezultate ćemo dobiti od funkcije?
 - broj partija koje je dobio A
 - broj partija koje je dobio B

```
printIntro()
probA, probB, n = getInputs()
winsA, winsB = simGames(n, probA, probB)
```

- četvtrti korak je ispis rezultata simulacije
- recimo da postoji funkcija printSummary koja obavlja taj posao
- koji ulazni podaci su njoj potrebni?
 - winsA, winsB

```
printIntro()
probA, probB, n = getInputs()
winsA, winsB = simGames(n, probA, probB)
printSummary(winsA, winsB)
```

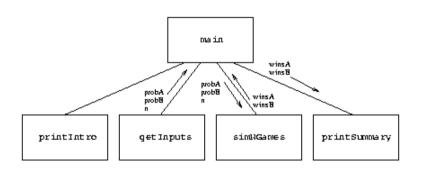
Kompletan program

```
def main():
    printIntro()
    probA, probB, n = getInputs()
    winsA, winsB = simGames(n, probA, probB)
    printSummary(winsA, winsB)
main()
```

- o početni problem je dekomponovan na 4 podproblema
 - printIntro
 - getInputs
 - simGames
 - printSummary
- naziv, parametri i rezultat svake funkcije su već određeni
- to čini signaturu ili interfejs funkcije
 - preko parametara i rezultata funkcija "komunicira sa spoljašnjim svetom"

- signature svih funkcija nam omogućavaju da nezavisno (paralelno) rešavamo te probleme
- kako radi simGames nije važno u funkciji main
- važno je samo da prima dogovorene parametre i vraća dogovoreni rezultat

- strukturu našeg programa tj. hijerarhiju možemo prikazati grafički
- svaka funkcija je pravougaonik
- linija između pravougaonika označava da funkcija iznad poziva (koristi) funkciju ispod
- strelice označavaju prenos podataka

Razdvajanje zaduženja 5

- na svakom nivou dizajna interfejs nam govori koji detalji sa nižeg nivoa su bitni
- proces određivanja bitnih osobina i ignorisanje drugih detalja zove se apstrakcija
- top-down dizajn je postupak otkrivanja korisnih apstrakcija

Dizajn na drugom nivou: printIntro

- ponavljamo top-down pristup za svaki od podproblema koje smo već definisali
- funkcija printIntro treba da ispiše uvodnu poruku

```
def printIntro():
    print("Ovaj program simulira racquetball partije između igrača")
    print('zvanih "A" i "B". Sposobnost svakog igrača je određena')
    print("verovatnoćom (broj između 0 i 1) da igrač osvoji poen")
    print("na svoj servis. Igrač A uvek servira prvi.\n")
```

- u drugoj liniji string je dat u jednostrukim navodnicima zato što želimo da ispišemo dvostruke navodnike
- ullet nema novih funkcija o nema novih dijagrama

Dizajn na drugom nivou: getInputs

• funkcija getInputs unosimo tri broja koja vraćamo kao rezultat funkcije

```
def getInputs():
    a = eval(input("Verovatnoća da A osvoji poen na servis >> "))
    b = eval(input("Verovatnoća da B osvoji poen na servis >> "))
    n = eval(input("Broj partija za simulaciju >> "))
    return a, b, n
```

Dizajn na drugom nivou: simGames

- ullet funkcija simulletames simulira n partija i prati ukupan broj pobeda igrača
- "simulira n partija" zvuči kao petlja
- "prati ukupan broj" liči na akumulator

```
inicijalizuj winsA i winsB na 0
ponovi n puta
    simuliraj partiju
    if pobedio igrač A:
        inkrementiraj winsA
    else:
        inkrementiraj winsB
```

Dizajn na drugom nivou: $simGames_2$

već imamo signaturu funkcije simGames
 def simNGames(n, probA, probB):
 # simulira n racquetball partija između igrača A i B
 # vraća broj pobeda A, broj pobeda B
 početak je lak:
 def simNGames(n, probA, probB):
 # simulira n racquetball partija između igrača A i B
 # vraća broj pobeda A, broj pobeda B

winsA = 0 winsB = 0

for i in range(n):

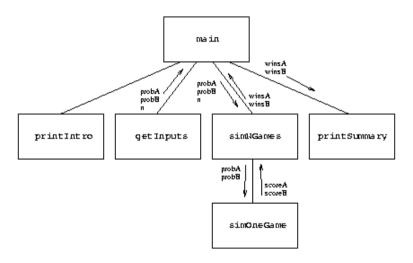
Dizajn na drugom nivou: simGames $_3$

- sledeći zadatak je simulacija jedne partije
- nismo sigurni kako to uraditi ostavimo to za kasnije!
- recimo da postoji funkcija simOneGame
- ulazi za sim0neGame su verovatnoće za igrače A i B
- šta je izlaz? podatak ko je dobio partiju
- najlakše je preneti konačni rezultat (npr 15:11)
- pobednik je onaj sa više poena, njegov akumulator inkrementiramo

Dizajn na drugom nivou: $simGames_4$

```
def simNGames(n, probA, probB):
    # simulira n racquetball partija između igrača A i B
    # vraća broj pobeda A, broj pobeda B
    winsA = winsB = 0
    for i in range(n):
        scoreA, scoreB = simOneGame(probA, probB)
        if scoreA > scoreB:
            winsA = winsA + 1
        else:
            winsB = winsB + 1
    return winsA, winsB
```

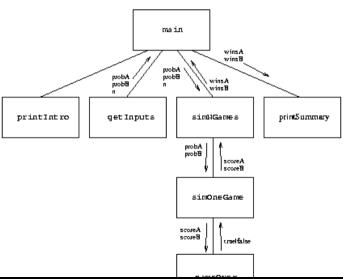
Dizajn na drugom nivou: simGames 5

- igrači igraju relije dok jedan ne pobedi
- liči na beskonačnu petlju ne znamo unapred koliko će relija trajati partija
- treba da pamtimo rezultat dva akumulatora
- treba da pamtimo i ko servira string koji uzima vrednosti "A" i "B"

```
def simOneGame(probA, probB):
    scoreA = 0
    scoreB = 0
    serving = "A"
    while <uslov>:
```

- šta će biti uslov?
- neka prosledimo rezultat(e) funkciji koja vraća True ako je partija gotova

- unutar while petlje treba da obradimo jedan servis
- poredićemo slučajan broj sa verovatnoćom igrača koji servira (probA ili probB)
- igrača koji servira pamtimo u promenljivoj serving

- ako servira igrač A onda koristimo probA,
- zavisno od rezultata ili povećamo poene za A ili servis preuzima B

```
if serving == "A":
    if random() < probA:
        scoreA = scoreA + 1
    else:
        serving = "B"</pre>
```

 ako servira B, radimo isto kao i u prethodnom slučaju, samo sa zamenjenim ulogama

```
if serving == "A":
    if random() < probA:</pre>
         scoreA = scoreA + 1
    else:
         serving = "B"
else:
    if random() < probB:</pre>
         scoreB = scoreB + 1
    else:
         serving = "A"
```

Cela funkcija simOneGame

```
def simOneGame(probA, probB):
    serving = "A"
    scoreA = 0
    scoreB = 0
    while not gameOver(scoreA, scoreB):
        if serving == "A":
             if random() < probA:</pre>
                 scoreA = scoreA + 1
              else:
                 serving = "B"
        else:
             if random() < probB:</pre>
                 scoreB = scoreB + 1
             else:
                 serving = "A"
    return scoreA, scoreB
```

Dizajn na četvrtom nivou: game0ver

za sada imamo signaturu funkcije gameOver

```
def gameOver(a,b):
    # a i b su poeni igrača
    # vraća True ako je partija gotova, inače vraća False
```

• igra je gotova kada bilo koji igrač osvoji 15 poena:

```
a == 15 \text{ or } b == 15
```

Cela funkcija gameOver

```
def gameOver(a,b):
    # a i b su poeni igrača
    # vraća True ako je partija gotova, inače vraća False
    return a == 15 or b == 15
```

Cela funkcija printSummary

```
def printSummary(winsA, winsB):
    # Ispisuje rezultate simulacije
    n = winsA + winsB
    print("\nSimulirano partija:", n)
    print("Pobede A: {0} ({1:0.1%})".format(winsA, winsA/n))
    print("Pobede B: {0} ({1:0.1%})".format(winsB, winsB/n))
```

Rezime top-down pristupa

- počeli smo sa najvišeg nivoa strukture našeg programa
- na svakom nivou počeli smo uopštenim algoritmom i prevodili ga u precizan kod
- "rafinacija korak-po-korak" (step-wise refinement)

Rezime top-down pristupa $_2$

- 1 izrazi algoritam kao seriju manjih problema
- 2 definiši interfejs (signaturu) za svaki od manjih problema
- 3 opiši algoritam u smislu interfejsa prema manjim problemima
- 4 ponovi postupak za svaki manji problem

Bottom-up implementacija

- iako smo bili pažljivi sa dizajnom, nema garancija da nismo napravili neke greške
- implementaciju je najbolje praviti u malim delovima (koracima)

Testiranje programa

- sistematično testiranje već od iole većeg programa:
- počnemo sa testiranjem na najnižem nivou strukture
- testiramo komponentu čim je završimo
- ne odlažemo testiranje za kasnije!
- možemo import-ovati naš program i pozivati njegove funkcije da proverimo da li rade ispravno

Primer testiranja

možemo početi od funkcije gameOver

```
>>> import rball
>>> rball.gameOver(0,0)
False
>>> rball.gameOver(5,10)
False
>>> rball.gameOver(15,3)
True
>>> rball.gameOver(3,15)
True
```

Testiranje funkcije gameOver

- pokrili smo sve bitne slučajeve
- sa 0,0 simuliramo prvi poziv ove funkcije
- drugi test simulira stanje u sredini partije
- poslednja dva testa proveravaju pobedu oba igrača

Testiranje funkcije simOneGame

• sada možemo preći na testiranje funkcije simOneGame

```
>>> simOneGame(.5, .5)
(11, 15)
>>> simOneGame(.5, .5)
(13, 15)
>>> simOneGame(.3, .3)
(11, 15)
>>> simOneGame(.3, .3)
(15, 4)
>>> simOneGame(.4...9)
(2.15)
>>> simOneGame(.4, .9)
(1, 15)
>>> simOneGame(.9, .4)
(15, 0)
>>> simOneGame(.9..4)
(15, 0)
>>> simOneGame(.4...6)
(10.15)
>>> simOneGame(.4, .6)
(9, 15)
```

Testiranje funkcije simOneGame 2

- kada su verovatnoće jednake, broj poena je "blizu"
- kada su verovatnoće značajno različite, rezultat je "čišćenje sa terena"

Jedinično testiranje

- testiranje svake komponente programa jedinice na ovaj način zovemo jedinično testiranje
- testiranje svake funkcije nezavisno olakšava pronalaženje grešaka
- pojednostavljuje testiranje celog programa

Rezultati simulacije

- da li je racquetball takva igra da male razlike u sposobnostima dovode do velikih razlika u rezultatima?
- ako Žika osvaja 60% poena na svoj servis, a njegov protivnik 5% više, koliko često će Žika pobeđivati?
- da probamo, tako što se Žikin protivnik servirati prvi

Testiranje celog programa

Ovaj program simulira racquetball partije između igrača zvanih "A" i "B". Sposobnost svakog igrača je određena verovatnoćom (broj između 0 i 1) da igrač osvoji poen na svoj servis. Igrač A uvek servira prvi.

Verovatnoća da A osvoji poen na servis >> .65 Verovatnoća da B osvoji poen na servis >> .6 Broj partija za simulaciju >> 5000

Simulirano partija: 5000 Pobede A: 3329 (66.6%) Pobede B: 1671 (33.4%)

• sa malom razlikom u kvalitetu, Žika osvaja tek svaku treću partiju!

Druge metode za dizajn programa

• top-down nije jedina metoda za pisanje složenijih programa!

Prototip

- drugi način je da prvo napravimo uprošćenu verziju programa,
- i da postepeno dodajemo detalje dok ne dostignemo punu specifikaciju
- ova početna verzija programa zove se prototip

Spiralni razvoj

- pravljenje prototipova često podrazumeva spiralni proces razvoja programa
- umesto da razmatramo ceo problem u startu
 - kroz specifikaciju, dizajn, implementaciju, i testiranje
- napravićemo prototip
- koji ćemo unapređivati u više mini-ciklusa
- dok ne dođemo do konačne verzije programa

Prototipovi i spiralni razvoj

- kako smo racquetball simulator mogli napraviti spiralnim razvojem?
- napravimo prototip koji podrazumeva
 - 50-50 verovatnoću osvajanja svakog poena
 - igra se fiksno 30 relija
- kasnije dodajemo
 - pravilno dodeljivanje poena
 - promenu servisa
 - različite verovatnoće
 - itd.

Razvoj u više faza

- faza 1: početni prototip 30 relija, 50-50 verovatnoća, ispis posle svakog servisa
- faza 2: dodavanje različitih verovatnoća za igrače
- faza 3: partija traje dok prvi igrač ne osvoji 15 poena; sada imamo simulaciju jedne partije!
- faza 4: simuliranje više partija, ispisuje se broj osvojenih partija
- faza 5: unos podataka sa tastature i formatirani ispis

Top-down vs spiralni razvoj

- spiralni pristup je koristan kada se srećemo sa nepoznatim sistemom, zahtevima, ili tehnologijom
- ako top-down ne funkcioniše, probamo spiralno!

Top-down vs spiralni razvoj

- spiralnije razvoj nije suprotstavljen top-down dizajnu oni se nadopunjuju
- kada pravimo prototip koristićemo top-down dizajn
- dobar dizajn je i kreativan proces i nauka
- nema striktnih pravila
- vežba stvara majstora!